

**Rozporządzenie Senatu Rządzącego
Wolnego Miasta Krakowa
z 26 września 1817 r.**

O sekwestracjach majątków kontrybuentów zalegających.

**Dziennik Rozporządzeń Rządowych Wolnego, Niepodległego
i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu z 1817 r.**

Do Nr 2753 DGS

Chcąc zabezpieczyć dochód Skarbu Publicznego i ponowić rozporządzenia wsparte na trwających ustawach względem sekwestracji majątków tych kontrybuentów, którzy pomimo użytych przeciw nim środków egzekucji, uchwałą Senatu z dnia 21 stycznia br. przepisanych, a Dziennikiem Rządowym Nr 4 i 5 ogłoszonych, wnoszenia do Skarbu Publicznego podatków lub innych należności zaniedbują; uznaliśmy za konieczną potrzebę wskazać pewne egzekucji prawa do najściślejszego zachowania. Środki więc zmuszające, które podług okoliczności w zamiarze ściągnięcia podatków zaległych lub innych skarbowych należności użytymi być mają, są: egzekucja wojskowa i sekwestracja.

[hasła: Skarb Publiczny, sekwestracja, egzekucja, podatki]

Art. 1

Sekwestracja ma być zaprowadzana bez różnicy osób i bez względu na stosunki prywatne naprzeciw wszystkim tym, którzy podatków lub innych należności w terminach oznaczonych zupełnie do Kasy Głównej nie wnoszą; albo którzy by się z powodu takowego wnoszenia innej nierzetelności winnymi okazali.

[hasła: sekwestracja, podatki]

Art. 2

Gdy więc po upłynionym terminie wyznaczonym do wypłaty podatków lub innych należności, takowe albo w zupełności nie są wniesione, albo całkiem w zaległości pozostają, Wydział Dochodów Publicznych natychmiast egzekucję wojskową stosownie do uchwały Senatu Dziennikiem Rządowym Nr 4 i 5 wstawi. Ażeby jednak ta stopniami od ostrzeżenia do ukarania postępowała, egzekwowany przez pierwszy tydzień od daty odebrania paletu nie zapłaci nic więcej, jak tylko groszy sześć na dzień egzekwentowi, bez żywienia go; po upłynieniu zaś tego tygodnia, gdy się kontrybuent w należności od niego żądanej nie usprawiedliwi, oprócz obowiązku

dania egzekwentowi codziennie groszy sześć i żywność raz na dzień, egzekutne Skarbowi przypadające pomnażać będzie tak, iż przez pierwszy tydzień płacić ma po groszy sześć, przez drugi tydzień po groszy piętnaście, przez trzeci tydzień po złotemu, a jeżeli w tym przeciągu czasu pomnażająca się egzekucja skutkować nie będzie, sekwestracja majątku ruchomego i dochodów nastąpi.

[hasła: Wydział Dochodów Publicznych, Skarb Publiczny, sekwestracja]

Art. 3

Sekwestracja ta zesłaną niechybnie być winna pierwszych dni drugiego miesiąca od daty uchybionego terminu wypłaty upływającego, i ta wraz z licytacją prowentów na uspokojenie Skarbu dłuższego czasu zabierać nie może, jak miesiąc jeden; a to tak, aby z ostatnim dniem tegoż drugiego miesiąca przepisom w niniejszym postanowieniu wyrażonym zadosyć się stało.

[hasła: sekwestracja, Skarb Publiczny]

Art. 4

Do uskutecznienia wskazanego artykułem poprzedzającym rozporządzenia postanowieni będą od Senatu sekwestratorowie przysięgli, i kaucją w gotowiźnie lub fideiussoryczną na realnościach czystych w mieście Krakowie lub Jego Okręgu położonych, kwocie złotych polskich trzy tysiące wyrównywającą opatrzeni, którym za ich przy tej czynności prace dieta wyznacza się; sekwestratorowi w mieście użytemu za każdy dzień pracy złotych polskich trzy; w Okręgu zaś złotych polskich sześć, rachując już w to koszt podróży. Diety te dłużny kontrybuent opłacać winien będzie, wraz z przypadającą Skarbowi należnością, w Kasie Głównej składać, skąd sekwestratorowi po zatwierdzeniu przez Wydział Dochodów Publicznych w niżej opisany sposób jego likwidacji wydanymi będą. Tym końcem Kasa Główna utrzymywać będzie Regestr Biorczy Należności tytułem diet dla sekwestratorów wnoszonych, którego kontrolę stanowić będą:

1. Obwieszczenia od Wydziału Dochodów Publicznych Kasie Głównej o kontrybuentach mających być sekwestrowanymi przesyłać się winne.
2. Świadcstwa sekwestratorów stronom sekwestrowanym wydawane, a wskazujące dzień rozpoczęcia się czynności sekwestracyjnych, równie jak dziennik sekwestratorski.
3. Data wniesienia do Kasy Głównej należności Skarbowi przypadających, która w Regestrze Biorczym Diet Sekwestratorskich zanotowaną być winna, jako termin, do którego sekwestratorowi prawo pobierania diety od zadłużonego kontrybuenta służy. Jeżeli kontrybuent unikając dalszej sekwestracji w trzy dni po jej rozpoczęciu należność do Kasy przyniesie, kasjer widząc go na liście sekwestrowanych winien jest zapytać się go o wzmiankowane wyżej świadectwo sekwestratora, od którego daty aż do dnia złożenia należności inclusive porachuje ilość diety sekwestratorowi przypadającą i takową od kontrybuenta za kwitem odbierze wedle powyżej

wzmiankowanego oznaczenia; z tym dodatkiem, iż jeżeli kontrybuent jest z Okręgu, winien będzie na wzwyz zapłacić dietę za dni dwa, z których jeden na odjazd kontrybuenta do domu, a drugi na podróż sekwestratora z miejsca od sekwestracji uwolnionego rachuje się; co jednak nie stosuje się do sekwestratorów miejskich, którym żadna nadwyżka rachowaną być nie może. Bez opłacenia tak wyrachować się mających diet sekwestratorskich Kasa Główna należytości od kontrybuenta przynoszonych przyjąć nie będzie mogła. Jeżeli zaś należytość Skarbowi przypadająca nie już przez kontrybuenta do Kasy wnoszoną, lecz z sprzedaży jego ruchomości lub zajęcia dochodów zebraną będzie; sekwestrator winien będzie przeciwnie czas rozpoczętego sekwestru i ukończenia onego mieć w dzienniku swoim (o którym powie się niżej) poświadczony podpisem sekwestrowanego kontrybuenta, a gdyby ten pisać nie umiał albo podpisać nie chciał, okoliczność ta winna być w protokole zanotowaną i podpisem dwóch świadków wiarygodnych zaświadczoną. Podług tej wskazówki sekwestrator przypadające mu diety wraz z należytością skarbową i wyżej wzmiankowaną dla sekwestratorów okręgowych nadwyżką wniesie, a kwit kasowy uzyskawszy kontrybuentowi wręczy. Tak w pierwszym jak drugim razie Kasa Główna wyda sekwestratorowi likwidację przypadającej mu od każdego z sekwestrowanych kontrybuentów dietowej należytości, która to likwidacja z wizą Wydziału Dochodów Publicznych powróciwszy służyć będzie za asygnację i z oznaczonego funduszu niniejszym artykułem zrealizowaną za kwitem sekwestratora być powinna.

[hasła: sekwestracja, Skarb Publiczny, Wydział Dochodów Publicznych, podatnik]

Art. 5

Wybrani sekwestratorowie wykonają przysięgę przed Senatem lub umocowanym do tego prezydującym senatorem w Wydziale Dochodów Publicznych na rotę następującą: „Ja NN przysięgam Panu Bogu etc jako przyjęte przeze mnie obowiązki urzędu sekwestratora wiernie i gorliwie dla Kraju pełnić będę; żadnym datkiem, przyjaźnią lub pokrewieństwem na szkodę Skarbu uwieść się nie dam, od nikogo nic nad przepis wymagać nie będę, ale jedynie przestając na nadgodzie postanowieniem Senatu Rządzącego mnie oznaczonej z wiernością, rzetelnością zachowam się; zgola urząd ten tak sprawować będę jak sumienie i poczciwość nakazuje, bez krzywdy i folgowania komukolwiek. Tak mi Panie Boże etc.”.

[hasła: sekwestracja, Wydział Dochodów Publicznych, Senat Rządzący, rota przysięgi]

Art. 6

Każden respective wójt na miesiąc przed ratą podatkową ostrzec o terminie jej nie tylko okólnikiem mieszkańców jest obowiązany, ale nadto dopilnować, by w wszystkich kościołach parafialnych w gminie jego będących plebani takowe co

niedziela z ambon wciąż przez niedziel cztery ludowi ogłaszali i potrzebę zapłacenia podatku oraz karę za uchybieniem terminu idącą przypominali.

[hasła: wójt, podatki, proboszczowie, kościół]

Art. 7

Gdyby kasjer podając delatę zadłużonych kontrybuentów, mylnie w niej umieścił kontrybuenta, a takowa pomyłka do wiadomości Wydziału Dochodów Publicznych doszła, chociażby od skrzywdzonego skarga podaną nie była, Wydział Dochodów Publicznych przedstawi nam uchybienie kasjera onemu o szkodę, jaką by stąd kontrybuent poniósł, upomni się, i uszkodzonemu wynadgrodzi.

[hasła: Wydział Dochodów Publicznych, podatnik]

Art. 8

Odebrawszy Wydział Dochodów Publicznych konsygnację zaległości, rozłoży ją pomiędzy sekwestratorów, wskazując oddzielnie dogodniejsze każdemu objazdu miejsca, do których natychmiast udać się mają.

[hasła: Wydział Dochodów Publicznych, sekwestracja]

Art. 9

Każdy z sekwestratorów od momentu odebrania zalecenia z Wydziału Dochodów Publicznych, będzie utrzymywać dziennik, w który wpisawszy dzień odebranego zalecenia dzień swojego wyjazdu wypisywać oraz będzie, gdzie był, którego dnia stanął, co uczynił, i wiele zaległości od kogo powziął. Z takowego dziennika posyłając co tydzień do Wydziału Dochodów Publicznych wraz z wybranymi pieniędzmi rapporta, po ukończonej swojej czynności złoży go wraz z likwidacją diet w Wydziale Dochodów Publicznych jako dowód do kontroli, wedle artykułu 4-go niniejszego rozporządzenia stanowić mający.

[hasła: Wydział Dochodów Publicznych, sekwestracja]

Art. 10

Żaden z sekwestratorów nie może u siebie dłużej przytrzymować zebranych na rzecz Skarbu i diet pieniędzy nad dni trzy, lecz takowe do Kasy Głównej wnosić jak najspieszniej powinien, pod odpowiedzialnością z kaucji i majątku, gdyby pieniądze te jakimś zdarzeniem zaginąć u niego miały.

[hasła: sekwestracja, Skarb Publiczny, Kasa Główna]

Art. 11

Sekwestrator tak swoją podróż urządzić winien, aby najprzód dalsze posiadłości w sekwestr objął, i w nich na dzień takowy terminu licytacji ułożył, aby gdy skończy sekwestr u ostatniego kontrybuenta, termin licytacji przypadł na tego, od którego sekwestr zaczęty został, a przeto taką znowu kolejną wracając się, licytację odbywać mógł.

[hasła: sekwestracja, podatnik]

Art. 12

Sekwestrator zjechawszy na grunt do domu zadłużonego kontrybuenta każe sobie natychmiast złożyć inwentarz, kontrakty, rejestra dochodów, remanenta i wszelkie okazać ruchomości, na które nim sekwestrację ogłosi, pieczęć rządową przyłoży; na dług zaś Skarbowi należny zajmie wszelkie dochody gotowe lub wpłynąć mogące, i natychmiast do siebie w miarę długu odbierze; a gdyby to nie wystarczało lub żadnej nie było gotowizny, na ten czas na ruchomości, których wartość odpowiadać może długowi skarbowemu, termin licytacji na gruncie przeznaczy i ogłosi.

[hasła: sekwestracja, podatnik, Skarb Publiczny]

Art. 13

Pod sprzedaż przez licytację w realnościach wiejskich najpierwej podpadają zboże w ziarnie i snopie, ile go od zasiewu gruntowego pozostaje, i wszelkie dochody ciągnięte z produktów; gdyby zaś tych nie było, lub sprzedane na uspokojenie Skarbu nie wystarczały, sekwestrator przystąpi do licytacji per plus offerentami, młynów, stawów, karczem, browarów, zgoła tego wszystkiego, co gotową intratę uczynić może, na czas tylko taki, jaki potrzeba odebrania należności wskaże; a odebrawszy dla Skarbu należną z góry od licytantów kwotę, kontrakt dzierżawy inny wyda w imieniu Rządu; a gdyby jeszcze i takowe dochody nie wystarczyły lub ich nie było, dopiero mocen jest sekwestrator przystąpić do licytacji sprzętów i ruchomości domowych, ku potrzebie i wygodzie służących, które w celu pozyskaniu lepszej ceny wolno jest podległemu sekwestracji właścicielowi do miasta swoim kosztem przewieźć. Takowej licytacji nie podpadają w żaden sposób wszelkie rolnicze narzędzia, inwentarze gruntowe, owce, bydło i konie do uprawy roli i wszelka do utrzymywania jego potrzebna pasza, chyba by sam właściciel o licytowanie pewnej ich części bez uszczerbku jednak gospodarstwa dopraszał się, i na to na piśmie złożył deklarację; gdyby zaś na koniec takowe licytowane dochody jeszcze na zapłacenie zaległości nie wystarczały, sekwestrator zostawiwszy zadłużonemu mieszkanie i potrzebną do wyżywienia jego i rodziny ilość zboża, to, co tylko było jego dochodem wypuści w dzierżawę na rok jeden temu, kto zaległe podatki natychmiast złoży, a zostawiwszy z pewniejszych intrat fundusz przy nim na opłacenie w ciągu dzierżawy

przypadających podatków, resztę intraty jaka od podatków zbywać będzie, dla właściciela ostrzeże. Co do zadłużonych kontrybuentów w mieście, jeżeli ci gotowych funduszków na satysfakcję Skarbu nie wskazują, ruchomości ich a potem i własności nieruchomości zajętych być powinny. Gdyby zaś nikt zadłużonej włości, domu lub gruntu przez licytację zadzierżawić nie chciał, sekwestrator obejmuje ją w posiadłość imieniem Rządu i o tym Wydziałowi Dochodów Publicznych natychmiast doniesie, który administrację jej z ludzi pewnych i moralnych zaprowadzić nakaze, jednakże właścicielowi fundusz na wyżywienie zostawi.

[hasła: sekwestracja, podatnik, Skarb Publiczny, sprzedaż licytacyjna nieruchomości, licytacja ruchomości, Wydział Dochodów Publicznych]

Art. 14

Kontrakty przez sekwestratora licytantom dane nie mogą być naruszone, chyba by zmowa między licytantem a sekwestratorem dowiedziona została, o co droga skargi do Senatu wyznacza się; za uznaniem takowej zmywy licytant traci swoje quantum a sekwestrator do odpowiedzialności podług praw pociągnionym będzie; w żadnym innym przypadku instancja czyli administracyjna czyli sądowa z dzierżawy licytanta ruszyć nie może, jako tego który w prawie Skarbu dochód pobiera.

[hasła: sekwestracja, Skarb Publiczny, sprzedaż licytacyjna nieruchomości, licytacja ruchomości]

Art. 15

Co do włościan i gromad, sekwestrator tak sobie postępować będzie, jak powyższe przepisy, zjechawszy do wsi każe sobie okazać pieniądze, jeżeli jakie na rzecz podatku lub innej skarbowej należności w gotowiźnie złożono, i na takowe interymalny kwit wydawszy, odeśle je do Kasy Głównej; lub gdyby nic nie zastał, spisawszy zadłużonych w gromadzie kontrybuentów, do sekwestracji i licytacji ich zboża, bydła od gruntowej potrzeby zbywającego, na koniec sprzętów i odzienia za poprzedzającą wprzód taxą przez sołtysa, starszych gromady i znawców przystąpi. Gdyby zaś takowa ruchomość nie znalazła licytanta lub niżej połowy taxy cena za nie podawaną tylko była, lub na koniec zebrana z nich kwota na uspokojenie Skarbu nie wystarczała, w ten czas wyrachowawszy sekwestrator dług od włościan należący na dnie robocizny ręcznej, ceniąc dzień jeden pieszy po groszy polskich osiemnaście, takową robocizną do najmu ogłosi i bądź właścicielowi włości, bądź komu innemu, kto za takowe dnie robocizny wyrachowaną ilość do rąk jego złoży, przekaże; a w celu niezawodnego odrobienia odda na ręce sołtysa drugi egzemplarz namienionego wyrachowania, z rozkazem, ażeby włościanie zadłużeni po odbytych właścicielowi powinnościach z gruntu lub z umowy od nich należących, dzień w tydzień odrabiali temu, kto za nich podatek założy, póty, póki zupełnie z długu się nie uiszczą; dopilnowanie takowego uiszczenia się do sołtysa i starszych gromady należy, który na opierających się mają żądać pomocy wójta, pod którego bezpośrednimi rozkazami zostają, ażeby krnąbrnych do posłuszeństwa przymusić. Gdyby nikt się nie znalazł

taki, kto by za debentów chciał zaległe należitości założyć, sekwestrator przy raporcie doniesie Wydziałowi Dochodów Publicznych, a Wydział Senatowi, który podanych sobie zadłużonych włościan z uwagą na potrzeby gruntu do prac na korzyść Kraju przez Rząd przedsięwziętych użyje, póty, póki długu Skarbowi winnego nie odrobiją. W przeciwnym zaś razie, gdyby więcej o najem takowych dni ubiegających się było, sekwestrator dla ulgi kontrybuentów może wedle okoliczności drożej dni robocze sprzedąć, aby tylko należitość skarbową natychmiast złożoną była.

[hasła: sekwestracja, Wydział Dochodów Publicznych, Senat Rządzący, podatnik, gromada wiejska, sołtys]

Art. 16

Sekwestrator okręgowy przybywający ze zlecenia Rządu do domu właściciela gruntu nic więcej dla siebie od zadłużonego wymagać nie może, jak skromnego umieszczenia siebie i koni, bez żądania żywności i obroku. Sekwestrator do gromady na sekwestr zjeżdżający u sołtysa umieszczenie to kosztem dłużnych członków gromady mieć winien. Gdyby nad przepis w artykułach tego postanowienia umieszczony czego więcej wymagał, czas mitrężył, podatku bez słusznej przyczyny przyjąć nie chciał, więcej nad istotną należitość wybierał, przy licytacji rzetelności chybił i nieprzystojnym postępowaniem spokojność domową wzruszył, lub przeciwnie przepisy tego postanowienia zwolnił, czas na szkodę Skarbu przeciągnął, a tym bardziej jakimkolwiek datkiem lub faworem ująć się dał, z urzędu oddalony i pod sąd oddany będzie.

[hasła: sekwestracja, gromada wiejska, sołtys, sprzedaż licytacyjna nieruchomości, licytacja ruchomości]

Art. 17

Nawzajem gdyby zadłużony kontrybuent sekwestratorowi opór jakowy okazał lub datkiem jakowym ująć go ważył się, w pierwszym razie pomocą wojskową od wójta gminy właściwej zażadaną do posłuszeństwa przymuszonym, a w obydwóch przypadkach podług praw surowo ukaranym zostanie.

[hasła: sekwestracja, wójt gminy, podatnik]

Art. 18

Wydział Dochodów Publicznych szczególne na to mieć będzie baczenie, ażeby uchylający urzędzeniu niniejszemu urzędnicy donoszonymi nam byli, którzy jako opieszali w tak ważnej rzeczy raz napomnieni, za drugim razem od urzędu oddalonymi zostaną; tych zaś, którzy w tej posłudze gorliwości i czynności dadzą dowody, o względach Rządu zapewniamy.

[hasła: sekwestracja, Wydział Dochodów Publicznych, Senat Rządzący]

Art. 19

Wykonanie niniejszego postanowienia do wiadomości publicznej przez umieszczenie w Dzienniku Rozporządzeń Rządowych podanego, Wydziałowi Dochodów Publicznych, wójtom gmin miejskich i wiejskich, w czym do kogo należy poruczamy.

[hasła: Wydział Dochodów Publicznych, wójt gminy]

Działo się na posiedzeniu Senatu dnia 26 września 1817 r.

[Podpisy] Wodzicki, Mioszowski – Sekretarz Generalny Senatu.